

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-81/2016

Instanța de fond: Judecătoria Soroca

Judecător: Gh.Mițu

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

30 noiembrie anul 2016

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Rotaru Ala
Judecătorii:	Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru
Grefieri	Peterman Veronica, Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocaților Potlog Victor, Pîslaru Vitalie, Darii Vladimir

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpatul xxx împotriva sentinței Judecătoria Soroca din 05.11.2014 în cauza penală privind învinuirea lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM, conform căreia

xxx, născut la xxx, originar din satul xxx raionul xxx, domiciliat mun.xxx orașul xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii superioare, nesupus serviciului militar, situația familială – relații de concubinaj, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoria Florești din 14.02.2006 în baza art.195 al.2 CP RM la pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis cu privarea de a ocupa anumite funcții legate de răspundere materială sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 5 ani, casată prin decizia CSJ din 30.06.2008, cu condamnarea în baza art.186 al.2 lit.d CP RM la pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă executată la 21.08.2008;

-prin sentința Judecătoria Ciocana mun.Chișinău din 19.02.2008 în baza art.art.195 al.1, 82, 85 CP RM la 15 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe termen de 5 ani, casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2008, cu condamnarea în baza art.196 al.3 lit.b, 84 al.4 CP RM la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de antreprenariat pe termen de 4 ani, casată prin decizia CSJ din 30.06.2009, cu reîncadrarea acțiunilor lui xxx din baza art.195 al.1 CP RM în baza art.190 al.4 CP RM/2008/, cu condamnarea la 7 ani închisoare în penitenciar de tip închis

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM cu stabilirea pedepsei sub formă de 12/doisprezece/ ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în instituțiile de stat și private sau de a exercita o anumită activitate din sectorul agrar pe un termen de 5 ani.

Termenul ispășirii pedepsei a fost calculat din 05.11.2014 cu includerea termenului reținerii din 07.10.2013.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al victimei xxx în mărime de 151162 lei a fost admisă integral, cu încasarea sumei de la inculpatul xxx în beneficiul SRL "xxx".

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 25.11.2013-05.11.2014.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 24.11.2014-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că xxx, în zilele de 17-19 septembrie 2013, având scop de profit și intenția de a dobândi ilegal cerealele aflate în administrarea SRL "xxx", ducând tratative cu directorul societății xxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu autocamioanele, a sustras din depozitul SRL "xxx", amplasat în satul xxx raionul xxx, grâu de toamnă în cantitate de 68,71 tone, la prețul de 2,20 bani pentru un kg, cu promisiunea că va achita mijloacele bănești agentului economic în zilele imediat următoare, lăsând în gaj un autocamion, care la fel, fiind încărcat cu grâu, pe timp de noapte a părăsit teritoriul depozitului, fără a i se elibera la toate trei camioane facturile fiscale de modelul stabilit, cauzând victimei o daună materială în sumă totală de 151162 lei, ceea ce constituie o pagubă în proporții deosebit de mari și urmărind în continuare scopul de profit, în aceleași zile, a vândut grâul sustras prin escrocherie la prețul de 1,95 lei pentru un kg, obținând suma de 133985 lei pe care i-a însușit, eschivându-se atât de la factorii de decizie SRL "xxx", cât și de la organul de urmărire penală, învinuitul fiind reținut în cadrul efectuării percheziției, autorizate în acest sens de către judecătorul de instrucție, la domiciliul concubinei sale xxx, locuitoare al satului xxx raionul xxx, unde se ascundea.

În termen sentința a fost atacată cu recurs de către inculpatul xxx, care în motivare invocă că nu este de acord cu sentința instanței de fond, fiind învinuit de procuratura raionului xxx cu dovezi false și fabricarea dosarului, nu a făcut cunoștință cu expertiza, verbal i-a fost explicat că probabil nu este semnătura lui, nu este de acord cu corpurile delict, martorii în instanța de judecată au depus alte mărturii decât cele date la anchetă, nu este vinovat în cele incriminate pe mărturii false, depoziii și semnături la fel false, fiindu-i încălcate drepturile fundamentale.

Ulterior, inculpatul xxx a depus cerere de apel suplimentară invocând în motivare următoarele considerente:

-consideră că sentința adoptată este neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare naționale și internaționale, practicii judiciare, recomandărilor Curții Supreme de Justiție,

-de către instanța de fond nu au fost îndeplinite cerințele prevederilor art.384 al.3,4 CP RM, Procuratura raionului xxx î-l învinuia pe xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari”, xxx se învinuia în comiterea a unui episod așa numitor acțiuni criminale comise în perioada 17-19 septembrie 2013, învinuirea dată a fost prezentată de procuror și la judecată și pe parcursul examinării cauzei învinuirile date nu au fost nici concretizate, nici modificate,

-potrivit art.113 Codului penal, procurorul urma în ședința de judecată să dovedească faptele în care xxx se învinuia și să constate corespunderea acestor fapte componenței de infracțiune prevăzute de art.190 al.5 CP RM - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari”, nici procurorul și nici instanța de judecată nu a îndeplinit aceste cerințele legale,

-din rechizitoriu și din sentința adoptată se vede, că capetele de acuzare incriminate lui xxx pentru care el a fost recunoscut vinovat sînt imprecise și în sentința adoptată la fel acțiunile inculpatului sînt la fel imprecise,

-pentru descrierea laturei obiective a infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM -escrocheria, era necesară concretizarea acțiunilor lui xxx care cad sub semnul obligatoriu a infracțiunii incriminate „Dobândirea ilicită” și anume, era necesar de indicat obligatoriu unde, cînd prin ce acțiuni concrete, cum pătimitul a fost înșelat, în condiții cînd este întocmit contract de livrarea a producției între doi agenți economici în care sînt stipulate condițiile înțelegerii și sancțiunile în cazul neîndeplinirii la timp a obligațiilor, prin ce metoda a silit ori impus pătimitul să elibereze marfa, era ori nu în stare funcțională firma "xxx" la momentul semnării înțelegerii, etc) ca mai apoi să fie făcută analiza probelor, care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente,

-în cazul în care ar fi fost stabilite și constatate acțiuni susindicate, instanța ar putea concluziona fără echivoc lipsa componenței de infracțiune,

-în afară de aceasta, cauza penală, conform art.325 Cod de procedură penală, care stipulează că „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai ...în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cerințelor art.281 Cod de procedură penală” se examinează în limitele învinuirii aduse. Astfel în toate capete de acuzare și în constatările instanței de fond din sentința adoptată - în descrierea acțiunilor lui xxx chiar și fără precizarea și concretizarea lor, se indică că xxx a „însușit” bani de la pătimit,

-în același timp, partea obiectivă a infracțiunii incriminate – art.190 al.5 CP RM (escrocheria) prevede o acțiune obligatorie a făptuitorului „dobândirea” a bunurilor, „însușirea” și „dobândirea” sînt noțiuni diferite deoarece fac parte componentă diferită componențe de infracțiuni, „însușirea” este acțiunea obligatorie, cuprinsă în partea obiectivă componenței de infracțiune prevăzute de art.191 CP RM - Delapidarea averii străine, atunci cînd „dobândirea” este partea componență infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM (escrocherie),

-instanța de judecată constatînd în sentința adoptată, că în acțiunile lui xxx persistă „însușirea” dar în același timp î-l condamnă pe art.190 CP RM, a comis o eroare de drept, deoarece partea obiectivă a componenței de infracțiune prevăzute

de art.190 CP RM nu este constatată, constatările instanței vin în contradicție cu soluția adoptată în ce privește calificativul acțiunilor inculpatului,

-prevederile art.96 Cod de procedură penală obligă instanța în cadrul judecării cauzei penale să dovedească: -"faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei", ca urmare, consideră că numai din aceste considerente instanța de fond urma să adopte o sentință de achitare a lui xxx din motivul lipsei în acțiunile lui a componenței de infracțiune,

-în conformitate cu prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” p.14 instanța de judecată era obligată să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere,

-primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat,

-alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: -situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; -lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; -lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; -achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; -prezentarea, la încheierea tranzacției a unor documente false; -încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc,

-instanța de judecată pentru al recunoaște vinovat pe inculpat în baza art.190 CP RM urma să stabilească obligatori următoarele fapte: -faptul că bunurile victimile transmiteau benevol nemijlocit inculpatului, -faptul dacă inculpatul în genere ca persoana fizică a intrat în stăpânirea bunurilor victimilor, -faptul că inculpatul pînă a avea relații economice cu victima avut situația financiară extrem de neprielnică, la momentul încheierii tranzacției; nu a dispus de fundamentare economică și caracterul realizabil al angajamentului asumat; a avut lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului,

-nici un fapt din cele indicate mai sus nu a fost constat. Invers în cadrul ședinței de judecată prin probe prezentate de procuror și suplimentar obținute de către instanța de judecată la cererea apărării a fost constat contrariu,

-astfel din probe prezentate de procuror este cert constat următoarele fapte: 1.Faptul existenței și activității reale firmelor SRL "xxx" și SRL "xxx" din numele căreia a fost încheiat contract de livrare a grîului și urmă să fie încheiat și contractul de livrare exclusivă a grîului aflat la pătîmi, faptul dat a confirmat reprezentantul părții vătămăte xxx, la fel este constat prin copia contractului de livrare din 17.09.2013,

2.Faptul că la momentul semnării contractului de livrare a grîului xxx personal și în calitate de fondator al agentului economic a dispus de posibilitățile economico-financiare de a-și onora obligațiile asumate prin contractul de livrare a grîului, faptul confirmat de martorul xxx - director interimar la SRL "xxx", xxx - întreprinzător, cunoscut a lui xxx care i-a găsit lui xxx persoanele care o să procure grîu de la xxx și care la momentul acela era dator personal lui xxx suma de 600000 lei - suma care urmează să fie achitată pînă în prezent lui xxx și din care datoria creată față de pătîmitul xxx în urma procurării grîului poate fi acoperită integral și cu penalități corespunzătoare,

-recipisa f.d.22 din care se vede că la momentul semnării contractului de livrare a grîului xxx urma să primească de la debitorul xxx suma de 627000 lei,

-3.Faptul că xxx nu a intrat în stăpânirea bunului pătîmitului, astfel prin mărturiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx se constată că grîul a fost încărcat în autocamioanele lui xxx și xxx și descărcate la depozitul din xxx ce aparține cet.xxx care a achitat costul grîului primit,

-4.Faptul că reținerea transferării sumelor pentru grîul livrat sa reținut din pricine obiective - contul bancar de decontarea a SRL "xxx" a fost blocat de IFS și urma să fie deblocat timp de 2 săptămîni pentru a depune pe acest cont banii primiți de la xxx pentru grîul și transferarea lor pe contul firmei "xxx" SRL, faptul confirmat în ședința de judecată de către martorul xxx - director interimar, instanța de judecată a ignorat din motive neclare probe date și le-a dat o apreciere absolut greșită,

-faptele indicate mai sus sînt incontestabile și nu au fost infirmate prin careva probe și aceste fapte confirmă existența unui drept cu caracter civil și înscrisuri indicate mai sus, fiind prezentate ca probe în cauza penală garantează în mod real dreptul părților vătămăte de a pretinde despăsubiri, formulînd o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil. În virtutea faptelor incontestabile de mai sus este confirmată inexistența în acțiunile lui xxx a semnelor componenței de infracțiune incriminate,

-solicitînd admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 05.11.2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea lui xxx din motivul lipsei componenței de infracțiune prevăzute de art.190 al.5 CP RM.

Inculpatul xxx în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat inițial și suplimentar, a declarat că consideră că dosarul penal a fost fabricat, nu recunoaște vinovăția și nu este vinovat, sunt persoane care îi datorează sume enorme de bani, conturile lui erau blocate și tranșa de bani urma să o facă prin virament bancar sau să deschidă altă firmă, iarăși să încheie contract cu partea vătămătată sau să aștepte deblocarea conturilor pentru ca să poată transfera banii lui xxx, însă în

acest timp a fost reținut, nu a întors banii părții vătămate deoarece a fost arestat și nu a avut posibilitate.

Inculpatul xxx a mai declarat că suma de 151120 lei nu a primit, xxx s-a folosit de starea lui bolnavă în care se afla și o perioadă sistematic a servit alcool, astfel ultimul de mai multe ori a falsificat semnătura lui la bancă, a dorit să fabrice dosar penal în privința lui, deoarece xxx îi este dator lui în baza recipisei suma de 680000 lei și pe altă recipisă îi datorează 1135000 luînd grîu pe datorie, el personal i-a spus lui xxx să nu permită plecarea mașinilor pînă cînd el sau xxx îi va aduce banii, astfel xxx așa și a făcut, ulterior ei au profitat de starea lui bolnavă, consideră că dosarul a fost fabricat, solicitînd achitarea sa.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului xxx, Potlog Victor a susținut apel depus de inculpat din motivele invocate, consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 al.5 CP nu a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată, solicitînd admiterea apelurilor, casarea sentinței instanței de fond și adoptarea unei noi hotărîri prin care inculpatul xxx să fie achitat.

Avocatul inculpatului xxx, Pîslaru Vitalie în ședința instanței de apel a susținut apelurile declarate de inculpat și a solicitat să fie admise din motivele invocate.

Avocatul inculpatului xxx, Darii Vladimir în ședința instanței de apel a susținut apelurile declarate de inculpatul xxx, consideră că în acțiunile lui xxx nu putea exista elementele infracțiunii pentru care este învinuit și condamnat de către prima instanță, la începutul urmăririi penale nu se invocă că xxx ar fi avut intenția să dobîndească ilicit proprietatea anume a SRL "xxx", corect în învinuire fiind indicat scopul de profit, dar fiind incorect invocat că xxx a avut scopul de a dobîndi proprietatea SRL pe care se presupune că a înșelat-o, în învinuire se indică la general că s-au sustras din depozit 68 tone de grîu, cu atît mai mult că la materialele cauzei în afară de declarațiile martorului xxx. nu există nici o probă care să stabilească că acesta i-a achitat lui xxx suma de 133985 lei care este invocată în învinuire că i-a însușit, deci într-o învinuire este acuzat de două delapidări de la două persoane diferite, astfel consideră că învinuirea este neclară și nu corespunde cerințelor CPP.

Avocatul Darii Vladimir la fel a menționat că xxx recunoaște faptul că prin întreprinderea sa a primit 68 tone de grîu, dar nu recunoaște însuși faptul că a delapidat această cantitate de grîu, consideră că probe în ce privește faptul că xxx a avut intenția inițială de a dobîndi ilegal bunurile altei persoane nu s-a stabilit în materialele cauzei și în probele cercetate suplimentar în instanța de apel, acțiunile în cauză sunt relații civile care puteau fi soluționate dacă xxx nu era reținut, cauza putea fi soluționată în avantaj reciproc a tuturor părților implicate în dosarul respectiv, deoarece sunt relații civile, iar conform CEDO nimeni nu poate fi tras la răspundere penală pentru că nu-și poate onora niște obligații civile, solicitînd xxx să fie achitat din lipsa probelor și lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP, fiind lipsă latura subiectivă.

Totodată avocatul a menționat că în legătură cu modificările la art.126 CP, suma de 151162 lei nu mai constituie proporție deosebit de mare, deoarece conform Hotărîrii Guvernului nr.951 din 20.12.2012 salariul mediu lunar prognozat pe economie în anul 2013 constituia 3850 lei, respectiv prejudiciul cauzat contitue mai puțin de 40 salarii medii lunare pe economie la momentul actual – mai precis contitue 39 salarii medii pe economie din 2013, instanța fiind obligată să facă această recalificare a acțiunilor lui xxx și să recalifice acțiunile acestuia în baza art.190 al.4 CP.

În ședința instanței de apel partea vătămată xxx a declarat că nu este de acord cu apelurile declarate de inculpat, consideră că instanța de fond a aplicat pedeapsa convenită față de inculpat și a emis o hotărîre corectă, pînă în prezent nu i-a fost restituit nici o parte din datorie.

Procurorul Dubăsari Valeriu în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului inițial, cît și a apelului suplimentar depuse de inculpat ca fiind vădit nefondate, a susținut că vinovăția lui xxx este dovedită deplin prin probele cercetate, temei de achitare nefiind stabilit, suplimentar procurorul a solicitat, în urma intervenirii schimbărilor în CP RM și anume art.126 al.1 CP RM prin care s-au stabilit expres proporțiile mari și deosebit de mari care au intat în vigoare, admiterea apelului declarat de inculpat din alte motive, cu casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, deoarece suma pentru care ultimul a fost recunoscut vinovat și anume 151162 lei care constituie 39,26 salarii medii pe economie prognozate pentru anul 2013 și nu depășește mărimea de 40 salarii medii pe economie, astfel acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art.190 al.4 CP, solicitînd reîncadrarea acțiunilor lui xxx în baza art.190 al.4 CP, cu stabilirea pedepsei în limita sancțiunii acestui articol sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a gestiona mijloace bănești și de a ocupa funcții de conducere în domeniul agriculturii pe un termen de 5 ani, în rest cu menținerea dispozițiilor sentinței instanței de fond.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate atît în apelul inițial, cît și în apelul suplimentar prin prizma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul inculpatului urmează a fi admis, din alte motive decît cele invocate, cu casarea parțială a sentinței, în latura recalificării acțiunilor inculpatului din baza art.190 al.5 CP RM în baza art.190 al.4 CP RM în legătură cu intervenirea modificărilor în legea penală, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în sensul dat, în rest cu menținerea sentinței fără modificări, reeșind din următoarele considerente.

Concluzia instanței de apel rezultă din prevederile art.415 al.1 p.2 CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art. 409 al.1 CPP RM se indică, că instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.409 al.2 CPP RM, potrivit căruia se indică, că în limitele prevederilor

arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Potrivit art.414 al.1 CPP RM se indică, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art.414 al.2 CPP RM se reglementează, că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal conchide, că judecând cauza penală dată instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului xxx în faptele incriminate.

Colegiul penal consideră că instanța de fond just a stabilit vinovăția și încadrarea juridică a acțiunilor lui xx conform art.190 al.5 CP RM sub formă de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Soluția instanței de fond pe marginea învinuirii lui xxx în comiterea infracțiunii incriminate se bazează pe declarațiile reprezentantului victimei xxx, a martorilor xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, precum și pe probele scrise ale cauzei penale cercetate de instanța de fond, care au fost verificate și în ședința instanței de apel, printre care:

-demersurile directorului SRL "xxx" xxx privind luarea măsurilor față de directorul "SRL xxx" xx, care refuză achitarea grîului în cantitate de 68,710 tone și se eschivează /f.d.7, 10 volumul 1/,

-certificat eliberat de directorul SRL "xxx" xxx referitor la paguba în sumă de 151162 lei/f.d.11 volumul 1/,

-certificat de înregistrare a SRL "xxx" din 27.01.2000/f.d.12 volumul 1/,

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2013/f.d.13 volumul 1/,

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.10.2013 și tabelul fotografic/f.d.49-51 volumul 1/,

-recipise eliberate de directorul și șeful de deposit SRL "xxx"/f.d.53-54/,

-recipisă eliberată de xxx/f.d.56/,

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.09.2013 cu anexarea facturilor/f.d.57-63/,

-copia contractului de vânzare-cumpărare/f.d.68-71/,

-procese-verbale de ridicare din 03.10.2013, 25.10.2013, 26.10.2013 a facturilor cu seria și nr. necompletate /f.d.75-77, 79-90, 91-99/,

-recipisă scrisă de xx privind faptul că a primit de la xxx 17000 lei/f.d.100/,

-raportul de expertiză nr.7142 din 31.10.2013 din care rezultă că semnaturile expertizate din fila nr.3 a caietului prezentat la poziția nr.1 și nr.2, dar și din recipisă, probabil sînt executate de xxx/f.d.111-114/,

-procesul-verbal din 07.10.2013 de efectuare a percheziției la domiciliul lui xxx/f.d.123-124/,

-proces-verbal de ridicare din 07.11.2013 și actele anexate/f.d.126-127, 128-142/,

-lista întreprinderilor înregistrate după xxx/f.d.131/,

-procesul-verbal de confruntare dintre xxx și xxx din 24.10.2013 /f.d.214-216/,

-informație din registru privind SRL"xxx" și SRL"xxx"/f.d.261-623/,

-solicitarea Procuraturii raionului Soroca către BC"Mobiasbancă-Groupe Societe Generale"SA și comunicatul informative privind disponibilul în conturile bancare din 18.11.2013 SRL "xxx"/f.d.268-269/,

-declarațiile reprezentantului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la 17.09.2013 la el a intrat directorul interimar al SRL "xxx" xxx, a spus că are spre realizare grîu de toamnă la prețul de 2,20 lei pentru un kg, s-au înțeles că după încărcarea camioanelor cu grîu și cîntărirea lor SRL"xxx" imediat va transfera pe contul SRL "xxx" mijloacele bănești pentru cantitatea de grîu încărcată, se vor întocmi documentele contabile și camioane încărcate cu grîu vor pleca de la deposit, ei solicitau procurarea a 500 tone de grîu la prețul de 2,20 lei pentru un kg, fiind întocmit un contract formal la cantitatea numită cu indicarea rechizitelor firmei SRL"xxx", ca să știe pe ce cont bancar să transfere banii, la 18.09.2013 la depozitul SRL"xxx" au venit trei camioane două model "Kamaz" și un camion de model "Man", care au fost încărcate cu grîu și personal le-a permis ieșirea de la deposit, venind la sediu xxx s-a prezentat că este director general al SRL "xxx", că firma este de prestigiu, bogată și dispune de mijloace bănești, că pentru grîul încărcat se va achita, a solicitat de a mai elibera două camioane cu grîul

încărcat, lăsînd în gaj al treilea camion de model "Man", care era încărcat cu grîu și se afla pe teritoriul depozitului, nu a avut careva suspecții și avînd în gaj camion a telefonat șeful depozitului să permită plecarea a două camioane de model "Kamaz" și să fie eliberate bon de consum, apoi la contabilitate să întocmescă facturile fiscale, la 19.09.2013 din contabilitate a aflat că nimeni n-a fost și n-a solicitat careva facturi fiscale, l-a telefonat pe xxx, care i-a spus că pînă la orele 12.00 va transfera banii pe cont, după ce a văzut că nu au fost transferați banii a înțeles că sunt înșelați și l-a telefonat pe șeful depozitului, spunîndu-i să nu elibereze camioanele încărcate cu grîu, de nenumărate ori la telefonat pe xxx și i-a spus că pînă nu se va achita camioanele cu grîu vor rămîne pe teritoriul depozitului, în aceeași zi camionul de model "Man" încărcat cu grîu a părăsit teritoriul depozitului fără voia lui, fără a le fi eliberate facturile fiscale de contabilitate, peste cîteva zile a venit xxx, care a comunicat că conturile bancare la SRL "xxx" sunt blocate și a venit să perfecteze un alt contract pe o altă firmă SRL "xxx", a înțeles că a fost înșelat și a anunțat poliția despre cele întîmplate, a fost sustras grîu de toamnă în cantitate de 68,710 tone, 2,20 lei pentru un kg, în sumă totală de 151162 lei/f.d.28-30 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în ședința de judecată, din care rezultă, că la 18.09.2013 a fost telefonat de xxx că vor veni trei camioane de la SRL "xxx" și să le încarce cu grîu, ulterior i-a spus să permită ieșirea la două mașini, iar ultima a rămas în gaj avînd factură internă/f.d.32 volumul 2/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că lucrează în calitate de contabilă la SRL "xxx", la 18.09.2013 au venit două persoane de la SRL "xxx" care au lăsat procura și contractul la contabilitate și s-au dus în deposit la încărcat, după transferarea banilor se eliberează grîul, facturi fiscale nu a eliberat, deoarece nu s-a adresat nimeni, pînă în prezent banii pentru grîul încărcat nu au fost transferați în sumă de 151162 lei pentru SRL "xxx"/f.d.34/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la data de 18.09.2013 au fost încărcate patru camioane cu grîu, camioanele au rămas să fie cîntărite, grîul a fost încărcat timp de două zile/f.d.36/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că data de 18.09.2013 au fost încărcate patru camioane cu grîu, după ce a plecat acasă, grîul urma să fie cîntărit de xxx/f.d.38/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la 17.09.2013 a fost sunat de oarecare xxx, care a solicitat un camion pentru transportarea cerealelor de la xxx la xxx, a trimis un camion la xxx, a fost asigurat că camionul nu va avea probleme la încărcat, șoferul xxx l-a telefonat și i-a spus că s-a încărcat și așteaptă actele, au așteptat, xxx proprietarul grîului, a spus să nu descarce camionul la xx că va rămîne fără grîu și să îndrepte mașina încărcată spre xxx/f.d.51-52/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la data de 15-16.09.2013 xxx a spus că are 1500 tone de grâu la nordul Moldovei de realizat, i-a spus că lucrează numai prin transfer, la ce xxx a spus că e blocat contul, în birou era managerul xx cu care xxx a convenit la preț, la 17.09.2013 xxx a spus că s-au pornit automobilele și a cerut bani, xx nu avea bani, personal i-a dat lui xxx 17000 lei, pe care ultimul i-a dat lui xxx, ultimul a vrut să plece cu banii, dar el a insistat să scrie recipisă, a doua zi xx i-a dat lui xxx 35000 lei și restul de bani, la 19.09.2013 cînd la indicația lui xxx s-au mai trimis camioane la încărcat cu grâu, ultimul spunea că contabila e bolnavă, că nu poate transfera banii și 2 mașini au fost ținute la depozitul SRL „xxx”, a venit la xxx și i-a explicat că sunt doar transportatori, rugînd pe xxx să-i elibereze camioanele, însă n-au fost eliberate și a anunțat poliția și procuratura, cu xxx a lucrat de mai mult timp și n-au fost cazuri să elibereze camioanele cu grâu fără să fie transferați banii/f.d.54-55/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la 17.09.2013 a venit xxx cu propunerea că are grâu la realizare, au negociat cu prețul de 1,95 lei, xxx urma să achite și transportul, preventiv xxx a cerut 17000 lei de la xxx și pe această sumă a scris recipisă, xxx a primit banii pe 2 camioane, a doua zi tot xxx l-a sunat că mai are un camion cu grâu de model MAN, în total i-a achitat suma aproximativ de 140000 lei și i-a rămas dator 800 lei, tot la comanda lui xxx a mai trimis 3 camioane să se încarce cu grâu la SRL „xxx”, automobilele au fost stopate de xxx, deoarece nu a fost achitat, el le-a dat șoferilor 800 lei pentru a veni acasă și a plecat ulterior după camioanele reținute, cu xxx s-a achitat cu bani cheș în oficiul lui xxx în prezența acestuia/f.d.57-58/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că în luna septembrie a.2013 i-a telefonat xxxevoie de un camion la xxx să se încarce, unde a venit, s-a încărcat, dar xxx a reținut camioanele, deoarece nu era achitat de xxx/f.d.60/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că xxx l-a telefonat pe fratele lui că are nevoie de transport, împreună cu fratele au plecat la xxx, s-au încărcat, a venit xxx care le-a dat facturi, ulterior mașinile au fost reținute aproximativ o lună/f.d.62-63/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la sfîrșitul luni august 2013 xxx i-a propus să activeze în calitate de manager, au încheiat contract de muncă, peste două săptămîni a fost transferată în funcția de director interimar, aproximativ în luna septembrie 2013 xxx a trimis-o împreună cu xxx în satul xxx raionul xxx, xxx cu xxx au încheiat un contract privind procurarea cerealelor, cum au fost încărcate camioanele cu grâu nu cunoaște, a doua oară a venit la xxx pentru a reîncheia contractul de pe firma SRL „xxx” pe firma nou deschisă „xxx” și cînd a ajuns la SRL „xxx” erau prezenți lucrătorii poliției/f.d.77-78/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la 15.09.2013 a fost angajat la SRL "xxx" în calitate de manager expeditor, la 18.09.2013 au plecat în deplasare cu xxx și șoferul în satul xxx, xxx avea un pachet cu hîrtii și l-a rugat să îndeplinească un document spunînd că nu vede, nu cunoaște ce document era, xxx a semnat și l-a dus la SRL "xxx", ulterior au urcat în automobil și au plecat în satul xxx unde se încărcău două camazuri cu remorci cu grâu, cît se încărcău a mai venit și un MAN, care la fel s-a încărcat cu grâu pentru firma lor, avea la el factura eliberată de xxx, pe care a completat-o și la indicația lui xxx i-a dat-o șoferului MAN-ului și MAN-ul a plecat, șeful depozitului a început a striga la el de ce a permis să

plece MAN-ul, că au furat camionul cu grâu, urmau să rămână peste noapte, deoarece la camazurile încărcate nu le permiteau să plece de la depozit că nu erau transferați banii și el a venit cu șoferii camioanelor acasă, în total de la SRL "xxx" s-au încărcat patru camazuri cu remorci și un MAN cu grâu, din care două camazuri au fost stopate, șoferii camazurilor erau doi frați, factura dată de xxx era simplă/f.d.79-82/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la indicația directorul xx a plecat în raionul xxx s.xxx pentru a transporta grâu, s-a apropiat și xxx, a fost încărcat cu grâu și a ieșit de pe teritoriul depozitului la hotare, aștepta facturile și a înnoptat acolo, ulterior șeful depozitului i-a dat documente și i-a spus să plece la xxx, apoi i s-a spus să plece spre xxx, unde s-a descărcat/f.d.88-89/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că a vrut să se angajeze la serviciu la SRL "xxx" în calitate de contabil, nu a fost angajată oficial și nu a întocmit careva document, a fost numai la Inspectoratul Fiscal și a luat un certificat privind descifrările contului firmei, nu a făcut cunoștință cu documentele contabile ale firmei/f.d.96/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă, că xxx se ocupa de realizarea cerealelor, toamna trebuia să încarce grâu din satul xxx, i-a propus lui xx pe xxx și xxx, a eliberat o recipisă lui xxx precum că este dator cu o sumă de bani, dar nu are nici o legătură cu cazul de la xxx/f.d.98/,

-certificatul eliberat de SRL "xxx" referitor la faptul că gospodăria are credite luate de la BC "Victoriabank" în sumă de 1500000 lei, de la IC SOM "Agro-Credit" SRL în sumă de 1776000 lei, de la Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției în sumă de 2321000 lei, datorii la salariu pentru angajații gospodăriei 650000 lei și alte credite tehnice de la alte organizații, în total în sumă de 10786000 lei/f.d.119/,

-certificatul eliberat de SRL "xxx" referitor la faptul, că de la SRL "xxx" director xx pe contul gospodăriei pînă la 17.02.2014 bani în numerar sau prin transfer nu au parvenit/f.d.120/.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, cît și suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului xxx în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Colegiul penal conchide că instanța de fond în baza probelor cercetate corect a constatat vina inculpatului în cele incriminate și just a calificat acțiunile lui xxx în baza art.190 al.5 CP RM, deoarece s-a demonstrat că ultimul prin acțiunile sale a săvîrșit escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.

Colegiul penal consideră că în ședința judiciară s-a stabilit cu certitudine, că xxx, în zilele de 17-19 septembrie 2013, avînd scop de profit și intenția de a dobîndi ilegal cerealele aflate în administrarea SRL "xxx", ducînd tratative cu directorul societății numite xxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu autocamioanele, a sustras din depozitul SRL "xxx", amplasat în satul xxx raionul xxx, grâu de toamnă în cantitate de 68,71 tone, la prețul de 2,20 bani pentru un kg, cu promisiunea că va achita mijloacele bănești agentului economic în zilele imediat următoare, lăsînd în gaj un autocamion încărcat cu grâu, care pe timp de noapte a părăsit teritoriul depozitului, fără a i se elibera la toate trei camioane facturile fiscale de modelul stabilit, cauzînd victimei SRL "xxx" daună materială în sumă totală de 151162 lei.

Acțiunile inculpatului xxx corect au fost încadrate în baza art.190 al.5 CP RM ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane, comisă prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, fiindcă la momentul tratativelor și dobîndirea grîului de la SRL "xxx" xxx avea scop de însușire și nu avea de gînd să îndeplinească angajamentul asumat, neîntreprinzînd măsuri legale în acest sens, nici mai tîrziu, mai ales că grîul ulterior a fost vîndut și s-au obținut bani de la vinderea grîului.

La părerea Colegiului penal, declarațiile inculpatului prin care nu-și recunoaște vinovăția sunt un mod al inculpatului de apărare, apreciate de instanța de apel ca un drept al inculpatului.

Conform teoriei dreptului penal latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Urmează de menționat faptul că pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost dusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul plac.

Potrivit p.15 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.23 din 28.06.2004 "Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor", primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînirea acestor bunuri, urmîrea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori;

prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Din declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor și probele scrise, relevate din documentele cercetate în ședința de judecată, rezultă că xxx a prezentat vădit fals realitatea, imitând prin diverse căi îndeplinirea promisiunii de achitare cu SRL "xxx", de la care a dobândit grâu în cantitate de 68,71 tone, dar pentru care nu s-a achitat, cauzând prejudiciu material în sumă de 151162 lei, faptul că a discutat cu reprezentantul părții vătămate personal și a promis că va avea loc achitarea fiind dovedit prin declarațiile reprezentantului părții vătămate date în cadrul ședinței judiciare, la fel fiind dovedit că a fost realizat grâul respectiv.

Conform împrejurărilor stabilite pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit cert, că xxx a dobândit prin escrocherie de la SRL "xxx" grâul, convenind asupra prețului, asigurând de mai multe ori partea vătămată că va achita plata pentru grâu.

În același timp, de către xxx nu au fost efectuate achitățile necesare pentru grâul dobândit în cantitate de 68,71 tone, deși a trecut timp îndelungat de la momentul dobândirii, din ce rezultă că ultimul a acționat prin înșelăciune și abuz de încredere, mai ales că potrivit probelor cercetate grâul a fost vândut ulterior, nefiind efectuată achitarea cu SRL "xx", iar xxx s-a eschivat, fiind reținut la intervenția organului de poliție.

Mai mult, chiar și ulterior xxx nu a luat măsuri și nu a restituit banii părții vătămate.

Aceste împrejurări dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor lui xxx, care de la bun început a avut ideea de a nu se achita cu SRL "xxx" pentru grâul dobândit ilegal, camuflând situația existentă, astfel nu a acționat cu bună credință și la momentul dobândirii grâului a indus în eroare reprezentantul părții vătămate, promițându-i că se va achita în timpul apropiat, fapt ce nu a fost realizat.

Alături de aceste acțiuni se evidențiază și intenția lui xxx cu privire la dobândirea bunurilor prin escrocherie, care este demonstrată prin caracterul irealizabil al angajamentelor luate față de partea vătămată, inculpatul neexecutând promisiunile luate și nerestituind banii pentru grâu, reprezentantul părții vătămate declarând clar despre prejudiciile cauzate prin acțiunile lui xxx.

Acest comportament al inculpatului se menține și la momentul de astăzi, inculpatul de fapt s-a ascuns de organul de urmărire penală și de instanța de judecată, pe parcursul ultimilor ani careva acțiuni concrete de restituire a sumelor bănești părții vătămate nefiind întreprinse, mai mult chiar, caracterul acțiunilor inculpatului indică în continuare la ducerea în eroare a părții vătămate.

Totodată, Colegiul penal atestă că, valoarea bunurilor, ca semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, dobândire, primire, se determină conform art.126 Cod penal, ținându-se cont de unitatea convențională de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Potrivit art.126 alin.(1) Cod penal în redacția legii la momentul comiterii fetei incriminate, se considera proporții deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 unități convenționale de amendă.

Inculpatul xxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.5 Cod penal, aceasta cauzând părții vătămate SRL "xxx" prejudiciu material în sumă de 151162 lei, reieșind din valoarea prejudiciului cauzat la momentul săvârșirii faptelor, în acțiunile lui persista semnul calificativ „cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

Astfel, la data condamnării lui xxx, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia era corectă, deoarece valoarea bunurilor dobândite de el depășea 5000 unități convenționale.

În prezent însă, potrivit modificărilor operate prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, se consideră proporții deosebit de mari valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii fetei.

Potrivit aceluiași modificări operate, se consideră proporții mari valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii fetei.

Conform Hotărârii de Guvern nr.951 din 20.12.2012, în vigoare din 25.12.2012, salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013, a fost de 3850 lei.

Astfel, la moment se constată, că prejudiciul cauzat părții vătămate în sumă de 151162 lei nu mai este în proporții deosebit de mare (3850 lei x 40 salarii medii =154000), dar este în proporție mare, depășind 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii fetei (3850 lei x 20 salarii medii =77000 lei).

În corespundere cu art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al fetei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit fetele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, aplicînd principiul retroactivității legii penale, acțiunile inculpatului xxx urmează a fi reîncadrate din prevederile art.190 alin.5 în cele ale art.190 alin.4 Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari.

La stabilirea pedepsei închisorii inculpatului instanța de apel ține cont de sancțiunea normei penale prevăzute de art.190 al.4 CP RM, inclusiv de dispozițiile art.61, 75-76 Cod penal.

Colegiul penal tine să menționeze faptul, că instanța de fond în motivarea aplicării pedepsei inculpatului nu a indicat prezența recidivei în acțiunile inculpatului, dar deoarece sentința este atacată cu apel doar de către inculpat, în latura data instanța de apel nu se expune în vederea neagravării situației inculpatului, în temeiul art.410 al.1 CPP RM.

Colegiul penal constată la fel că instanța de fond gresit a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în instituțiile de stat și private sau de a exercita o anumită activitate din sectorul agrar pe un termen de 5 ani, în sensul dat instanța de fond a indicat ambele interdicții prevăzute de lege, fără a fi clară pedeapsa penală aplicată, în sensul dat instanța de apel intervine în latura dată, cu aplicarea inculpatului a privării de dreptul de a ocupa funcții de conducere în instituțiile de stat și private pe un termen de 5 ani.

În temeiul împrejurărilor enunțate, se impune admiterea apelului declarat de inculpat, din alte motive decît cele invocate, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri în aspectul vizat.

În rest, Colegiul penal consideră că apelul inculpatului atît inițial, cît și suplimentar este declarativ și fără invocarea la careva motive întemeiate de apel, apelul indică descrierea faptelor în viziunea autorului apelului, iar argumentele expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele administrate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Colegiul penal respinge ca declarative argumentele aduse de inculpat că nu este de acord cu sentința instanței de fond, fiind învinuit de procuratura raionului Soroca cu dovezi false și fabricarea dosarului, că nu a făcut cunoștință cu expertiza, verbal i-a fost explicat că probabil nu este semnătura lui, că nu este de acord cu corpurile delictive, martorii în instanța de judecată au depus alte mărturii decît cele date la anchetă, că nu este vinovat în cele incriminate pe mărturii false și depoziții și semnături la fel false, fiindu-i încălcate drepturile fundamentale.

Colegiul penal consideră că inculpatul nu a fost îngădit în careva mod în exercitarea drepturilor sale, fiind apărat de avocat în toate stadiile procesului penal, cauza penală în privința inculpatului a fost judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, cu respectarea dreptului la apărare, drepturile inculpatului nefiind încălcate.

Mai mult, Colegiul penal consideră că cumulul de probe cercetate de instanța de fond, cît și cercetat suplimentar de instanța de apel, demonstrează cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției inculpatului, concluzia instanței de fond fiind una justă și întemeiată, vinovăția inculpatului în faptele incriminate fiind demonstrată în afara dubiilor rezonabile, alte temeuri decît cele stabilite de instanța de apel de casare a sentinței nefiind stabilite.

Deși inculpatul invocă că dosarul a fost fabricat și probele sunt false, aceste afirmații sunt cu caracter de declarație, dezacordul cu sentința instanței de fond fiind fără temei, din moment ce probele cercetate dovedesc vina inculpatului.

Mai mult, din înscrisurile cercetate rezultă, că xx a făcut cunoștință cu raportul de expertiză petrecut pe cauză din 31.10.2013, împreună cu avocatul său, fiind prezente semnăturile la f.d.116 volumul 1.

Colegiul penal ține să menționeze și faptul că în ședința instanței de apel la demersul apărării a fost cercetat corpul delict caietul ridicat de la martorul xxx, în sensul sat obiecții la corpul delict respectiv nu au fost înaintate.

În același timp, potrivit concluziilor expuse în raportul de expertiză nr.7142 din 31.10.2013 rezultă că semnăturile expertizate din fila nr.3 a caietului prezentat la poziția nr.1 și nr.2, dar și din recipisă, probabil sînt executate de xxx/f.d.111-114/.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse de inculpat că martorii au depus alte mărturii, care sunt declarative, de fapt inculpatul nu a contestat declarațiile martorilor și temeuri de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați, care au fost preveniți despre răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurămînt, nu s-au stabilit.

Invocarea încălcării drepturilor fundamentale ale inculpatului nu poate fi susținută, deoarece nu s-a constatat îngădirea drepturilor inculpatului în sensul invocat.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse de inculpat în apelul suplimentar că consideră sentința neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare naționale și internaționale, practicii judiciare, recomandărilor Curții Supreme de Justiție, în sensul dat fiind declarative.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse de inculpat că de către instanța de fond nu au fost îndeplinite cerințele prevederilor art.384 al.3,4 CP RM, astfel, Procuratura raionului Soroca î-1 învinuia pe xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP - „dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari”, xxx se învinuia în comiterea a unui epizod așa numitor acțiuni criminale comise în perioada 17-19 septembrie 2013, învinuirea dată a fost prezentată de procuror și la judecată și pe parcursul examinării cauzei învinuirile date nu au fost nici concretizate, nici modificate, în sensul invocat nefiind admise derogări.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse că procurorul urma în ședința de judecată să dovedească faptele în care xxx se învinuia și să constate corespunderea acestor fapte componentei de infracțiune prevăzute de art.190 al.5 CP RM - „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune în proporții deosebit de mari”, nici procurorul și nici instanța de judecată nu a îndeplinit aceste cerințele legale, deoarece sunt afirmative, vina inculpatului fiind constatată prin probele prezentate și cercetate, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces deplin și nu a fost îngădit.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse că din rechizitoriul și din sentința adoptată se vede, că capetele de acuzare incriminate lui xxx pentru care el a fost recunoscut vinovat sînt imprecise și în sentința adoptată la fel acțiunile inculpatului sînt la fel imprecise, care constituie o părere a autorului apelului, acțiunile comise de inculpat fiind clare.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse că pentru descrierea laturei obiective a infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM -escrocheria, era necesar concretizarea acțiunilor lui xxx care cad sub semnul obligatoriu a infracțiunii incriminate „Dobîndirea ilicită” și anume, era necesar de indicat obligatoriu unde, cînd prin ce acțiuni concrete, cum pătimitul a fost înșelat, în condiții cînd este întocmit contract de livrare a producției între doi agenți economici în care sînt stipulate condițiile înțelegerii și sancțiunile în cazul neîndeplinirii la timp a obligațiilor, prin ce metoda a silit ori impus pătimitul să elibereze marfa, era ori nu în stare funcțională firma ”xxx” la momentul semnării înțelegerii, ect) ca mai apoi, să fie făcută analiza probelor, care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, fiind cu caracter de declarație.

Colegiul penal consideră că nu este necesară concretizarea acțiunilor lui xxx, din învinuirea adusă inculpatului fiind clare acțiunile comise de xxx de dobîndire ilegală a bunurilor părții vătămate, precum și metoda comiterii, în ce împrejurări, invocările inculpatului fiind pur afirmative.

Nu pot fi reținute nici argumentele aduse de inculpat că în cazul în care ar fi fost stabilite și constatate acțiunile susindicate, instanța ar putea concluziona fără echivoc lipsa componentei de infracțiune, deoarece constituie o părere subiectivă a autorului apelului, de fapt fiind constatată existența componentei de infracțiune incriminată în acțiunile inculpatului prin probele cercetate.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse de inculpat că cauza penală, conform art.325 Cod de procedură penală, care stipulează că ”judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai ...în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cerințelor art.281 Cod de procedură penală” se examinează în limitele învinuirii aduse. Astfel în toate capete de acuzare și în constatările instanței de fond din sentința adoptată - în descrierea acțiunilor lui xxx chiar și fără precizarea și concretizarea lor, se indică că xxx a ”însușit” bani de la pătimit, fiind afirmative, în sensul dat nefiind admise careva încălcări, de fapt fiind adusă învinuire lui xxx în dobîndirea ilegală a cerealelor în cantitate de 68,71 tone în sumă de 151162 lei.

Din aceleași motive se resping și afirmațiile aduse de inculpat că partea obiectivă a infracțiunii incriminate – art.190 al.5 CP RM (escrocheria) prevede o acțiune obligatorie a făptuitorului ”dobîndirea” a bunurilor, ”însușirea” și ”dobîndirea” sînt noțiuni diferite deoarece fac parte componentă diferită componentei de infracțiune, ”însușirea” este acțiunea obligatorie, cuprinsă în partea obiectivă componentei de infracțiune prevăzute de art.191 CP RM - Delapidarea averii străine, atunci cînd ”dobîndirea” este partea componentă infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM (escrocherie), că instanța de judecată constatînd în sentința adoptată, că în acțiunile lui xxx persistă ”însușirea” dar în același timp i-1 condamnă pe art.190 CP RM, a comis o eroare de drept, că partea obiectivă a componentei de infracțiune prevăzute de art.190 CP RM nu este constatată, constatările instanței vin în contradicție cu soluția adoptată în ce privește calificativul acțiunilor inculpatului, fiind cu caracter de declarație în circumstanțele stabilite pe caz.

În sensul dat Colegiul penal ține să menționeze, că infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul plac, pagubele materiale fiind consecințe ale escrocheriei.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate, fapt ce în cazul concret a fost realizat prin acțiunile inculpatului, aceste acțiuni fiind dovedite prin cumulul de probe cercetate.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute nici argumentele aduse că prevederile art.96 Cod de procedură penală, obligă instanța în cadrul judecării cauzei penale să dovedească: -”faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei”, ca urmare, consideră că numai din aceste considerente instanța de fond urma să adopte o sentință de achitare a lui xxx din motivul lipsei în acțiunile lui componentei de infracțiune, care este o părere subiectivă a autorului apelului, de fapt nefiind stabilit temei de achitare a inculpatului.

Nu pot fi susținute nici argumentele aduse în apel de inculpat că în conformitate cu prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” p.14 instanța de judecată era obligată să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere, că primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmarea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, fiind afirmative.

Pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit cert vinovăția inculpatului în crima prevăzută de art.190 al.5, reprezentantul părții vătămate indicînd clar că a fost înșelat de xxx, anume ultimul dobîndind cerealele în cantitate de 68,71 tone, cu promisiunea că

se va achita pentru cerealele primite, însă achitarea din partea lui xxx nu a avut loc, ultimul prin diverse promisiuni a indus în eroare pe xxx, dar în același timp a realizat cerealele respective și a obținut banii, fapt ce rezultă și din declarațiile martorilor audiați, astfel referirea inculpatului la faptul că nu este vinovat și că nu a fost demonstrată vina lui pe parcursul judecării cauzei nu poate fi reținută.

Se consideră nefondate și argumentele aduse de inculpat că intenția este demonstrată prin: -situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; -lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; -lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; -achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; -prezentarea, la încheierea tranzacției a unor documente false; -încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc, fiind absolut afirmative, mai ales că anume xxx a dus în eroare pe xxx, i-a creat o falsă reprezentare a realității, pentru a realiza transmiterea cerealelor, invocând diverse motive, dar de fapt xxx nu avea de gând să se achite cu societatea, fapt care nu s-a produs nici ulterior.

Colegiul penal respinge și argumentele aduse că instanța de judecată pentru al recunoaște vinovat pe inculpat în baza art.190 CP RM urma să stabilească obligatori următoarele fapte: -faptul că bunurile victimile transmiteau benevol nemijlocit inculpatului, -faptul dacă inculpatul în genere ca persoana fizică a intrat în stăpînirea bunurilor victimilor, -faptul că inculpatul pînă a avea relații economice cu victima avut situația financiară extrem de neprielnică, că la momentul încheierii tranzacției; nu a dispus de fundamentare economică și caracterul realizabil al angajamentului asumat; că a avut lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului, deoarece în circumstanțele stabilite pe caz sunt declarative, fiind dovedită existența infracțiunii incriminate și vinovăția inculpatului, de fapt anume inculpatul a acționat prin abuz de încredere și prin înșelăciune față de xxx, la indicația lui au fost prezentate autocamioanele la SRL și în urma discuției cu xxx au fost încărcate cu cereale, urmînd ca xxx să se achite, însă ultimul a acționat prin escrocherie, dobîndind ilegal bunurile SRL "xxx".

Din aceleași motive se resping și afirmațiile că nici un fapt din cele indicate mai sus nu a fost constatat, că invers în cadrul ședinței de judecată prin probe prezentate de procuror și suplimentar obținute de către instanța de judecată la cererea apărării a fost constatat contrariul, fiind afirmative.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse de inculpat în apelul motivat că din probe prezentate de procuror este cert constatat faptul existenței și activității reale firmelor SRL "xxx" și SRL "xxx" din numele căreia a fost încheiat contract de livrarea a grîului și urmă să fie încheiat și contractul de livrarea exclusivă a grîului aflat la pătimit, faptul dat a confirmat reprezentantul părții vătămate xxx, la fel este constatat prin copia contractului de livrarea din 17.09.2013, deoarece acest contract nu oferă legalitate acțiunilor inculpatului.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele că faptul că la momentul semnării contractului de livrarea a grîului xxx personal și în calitate de fondator al agentului economic a dispus de posibilitățile economico-financiare de a-și onora obligațiile asumate prin contractul de livrare a grîului, faptul confirmat de martorul xxx - director interimar la SRL "xxx", xxx - întreprinzător, cunoscut a lui xxx care i-a găsit lui xxx persoanele care o să procure grîu de la xxx și care la momentul acela era dator personal lui xxx suma de 600000 lei - suma care urmează să fie achitată pînă în prezent lui xxx și din care datoria creată față de pătimitul xxx în urma procurării grîului poate fi acoperită integral și cu penalități corespunzătoare, deoarece în sensul invocat nu s-au stabilit.

Existența altor datorii a persoanelor față de inculpat invocată nu poate fi luată în considerație, nefiind obiect de judecare în cazul dat concret, mai ales că în cazul judecat anume xxx a acționat prin înșelăciune și abuz de încredere față de partea vătămată.

Din aceleași motive se resping argumentele invocate de inculpat privind recipisa f.d.22 din care se vede că la momentul semnării contractului de livrarea a grîului xxx urma să primească de la debitorul xxx suma de 627000 lei, neavînd tangență cu cazul dat concret.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse că xxx nu a intrat în stăpînirea bunului pătimitului, astfel prin mărturiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx se constată că grîul a fost încărcat în autocamioanele lui xxx și xxx și descărcate la depozitul din xxx ce aparține cet.xxx care a achitat costul grîului primit, fiind declarative, fiind demonstrat că anume xxx a acționat prin escrocherie față de reprezentantul xxx, pe care la indus în eroare și la determinat referitor la încărcarea cerealelor, ulterior au fost transportate cerealele și realizate, iar cu xxx nu au avut loc achitări pentru cerealele primite, chiar nici la momentul judecării cauzei, fapt ce demontrează ilegalitatea acțiunilor inculpatului.

Colegiul penal nu poate reține și consideră nefondate argumentele aduse că faptul că reținerea transferării sumelor pentru grîul livrat sa reținut din pricina obiective, că contul bancar de decontare a SRL "xxxx" a fost blocat de IFS și urma să fie deblocat timp de 2 săptămîni pentru a depune pe acest cont banii primiți de la xxx pentru grîul și transferarea lor pe contul firmei "xxx" SRL, faptul confirmat în ședința de judecată de către martorul xxx, că instanța de judecată a ignorat din motive neclare probele date și le-a dat o apreciere greșită, fiind afirmative, anume denaturarea informației despre starea reală a lucrurilor și firmele lui xxx a și constituit o metodă a înșelăciunii lui xxx.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse că faptele indicate sînt incontestabile și nu au fost infirmate prin careva probe și aceste fapte confirmă existența unui drept cu caracter civil și înscrisuri, fiind prezentate ca probe în cauza penală garantează în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde despăsubiri, formulînd o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil, că în virtutea faptelor incontestabile de mai sus este confirmată inexistența în acțiunile lui xxx a semnelor componenței de infracțiune incriminate, fiind o părere subiectivă a autorului apelului, de fapt

acțiunile inculpatului fiind prevăzute de legea penală.

Colegiul penal ține să menționeze, că xxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.5 CP RM, fiind constatată vinovăția inculpatului în sensul dat, acțiunile inculpatului ne reprezentând neonorarea obligațiilor contractuale, după cum consideră neîntemeiat inculpatul, ci fapte prejudiciabile, comise cu intenție, prevăzute de legea penală și care conform Codului Penal sunt pasibile de pedeapsă, invocarea încălcării art.1 Protocolul nr.4 al CEDO fiind neîntemeiată.

Nu poate fi admisă nici solicitarea inculpatului de achitare din motivul lipsei componentei de infracțiune prevăzute de art.190 al.5 CP RM, nefiind stabilit temei de achitare, concluzia instanței de fond privind faptul că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate fiind demonstrată prin depozitiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor și de materialele dosarului, faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa nu echivalează cu achitarea ultimului și nu constituie temei pentru casarea sentinței, mai ales că probele cercetate demonstrează vina inculpatului.

Faptul invocării nerecunoașterii vinei sale de către inculpat nu poate fi reținut, deoarece aceste declarații se combat prin declarațiile părții vătămate, a martorilor, prin probele scrise cercetate, care demonstrează deplin vina inculpatului, declarațiile inculpatului fiind doar niște încercări de a prezenta situația în viziunea sa, însă aceste declarații contravin circumstanțelor stabilite pe caz.

Deși inculpatul a invocat că a fost judecat cu încălcări, că probele nu demonstrează vina lui, Colegiul penal consideră că aceste afirmații sunt declarative, în cadrul ședinței instanței de fond fiind cercetate nemijlocit probele solicitate, nefiind stabilite încălcări referitor la nemijlocirea, oralitatea și contradictorialitatea judecării cauzei în aspectul invocat de inculpat, totodată inculpatul nefiind îngrădit în careva mod în drepturile sale.

Colegiul penal ține să menționeze în sensul respectiv și faptul, că potrivit art.230 al.2, art.251 al.1 și 4 CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Potrivit procesului-verbal de prezentare învinuitului și avocatului a materialelor de urmărire penală /f.d.271 volumul 1/, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale, nu au fost invocate careva obiecții asupra probelor conținute în materialele cauzei penale și nici încălcarea prevederilor procedurale, avocatul Doina Țurcan solicitând doar încetarea procesului deoarece acțiunile lui xxx prezintă litigiu civil, demers respins prin ordonanța procurorului.

Astfel, atât inculpatul, cât și avocatul, nu au contestat legalitatea a careva probe și acțiuni procesuale în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor procesuale și a probelor.

Colegiul penal conchide astfel, că instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatului, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatului, care, în ansamblu, resping motivele apelantului privind nevinovăția sa, mai ales că materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului, motiv pentru care argumentele inculpatului se resping ca nefondate.

Conducându-se de art.415 al.1 p.2 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Admite apelul declarat de inculpatul xxx împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 05.11.2014, sentință care se casează parțial, din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

xxx se constată vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.4 CP RM, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 7/șapte/ ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în instituțiile de stat și private pe un termen de 5 ani.

Calculează termenul de pedeapsă în privința lui xxx din 30.11.2016, cu includerea în termenul de pedeapsă perioada aflării lui xxx sub arest preventiv de la data de 07.10.2013 pînă la 26.12.2013, arestarea la domiciliu din 26.12.2013 pînă la 20.07.2014 și arestarea preventivă de la 12.09.2014 pînă la 05.11.2014 și de la 05.11.2014 pînă la 30.11.2016.

În rest se mențin dispozițiile instanței de fond.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru